

2. Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnio 1 dalies c punktą ir Direktyvos 2008/95 5 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad jais gerą vardą turinčio individualaus prekių ženklo, kurį sudaro kokybės žymuo, savininkui suteikiama teisė prieštarauti, kad trečiasis asmuo tokiam prekių ženklui tapačiu arba panašiu žymeniu ženklintų prekes, kurios nėra tapačios prekės ar paslaugoms, kurioms minėtas prekių ženklas buvo įregistruotas, ar į jas panašios, jeigu įrodyta, kad taip ženklinamas trečiasis asmuo nesąžiningai gauna naudos iš to paties prekių ženklo skiriamąjo požymio ar gero vardo arba jiems kenkia, ir jeigu tokiu atveju trečiasis asmuo neįrodo, kad egzistuoja „tinkama priežastis“, kaip tai suprantama pagal minėtas nuostatas, kuri pagrįstų tokį ženklinimą.

(¹) OL C 112, 2018 3 26.

2019 m. balandžio 11 d. Teisingumo Teismo (dešimtoji kolegija) sprendimas byloje (Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Vengrija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) PORR Építési Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Byla C-691/17) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Apmokestinimas — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema — Direktyva 2006/112/EB — Teisė į pirkimo pridėtinės vertės mokesčio (PVM) atskaitą — 199 straipsnio 1 dalies a punktas — Atvirkštinis apmokestinimas — Nepagrįstas mokesčio sumokėjimas, kurį atliko paslaugų gavėjas paslaugų teikėjui pagal neteisingai remiantis įprasto apmokestinimo taisyklėmis išrašytą sąskaitą faktūrą — Mokesčių institucijos sprendimas, kuriuo nustatoma paslaugų gavėjo mokesstinė skola ir atmetamas prašymas leisti taikyti atskaitą — Mokesčių institucijos patikrinimo dėl galimybės susigrąžinti mokesčių nebuvimas)

(2019/C 206/11)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: PORR Építési Kft

Atsakovė: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Rezoliucinė dalis

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, iš dalies pakeistą 2010 m. liepos 13 d. Tarybos direktyva 2010/45/ES, ir mokesčių neutralumo ir veiksmingumo principus reikia aiškinti taip, kad pagal juos nedraudžiama mokesčių administratoriaus praktika, pagal kurią, nesant įtarimų dėl sukčiavimo, ši institucija nesuteikia įmonei teisės atskaityti pridėtinės vertės mokesčių (PVM), kuri šį įmonė, kaip paslaugų gavėja, nepagrįstai sumokėjo šių paslaugų teikėjui pagal sąskaitą faktūrą, kurią jis išrašė remdamasis įprastomis PVM taisyklėmis, nors atitinkamam sandoriui turėjo būti taikomas atvirkštinio apmokestinimo mechanizmas, kai prieš atsakydama suteikti teisę į atskaitą ši mokesčių institucija:

— neišnagrinėja, ar šią klaidingą sąskaitą faktūrą išrašęs asmuo gali grąžinti klaidingai sumokėto PVM sumą šios sąskaitos faktūros adresatui ir ar gali ištaisyti šią sąskaitą faktūrą pagal savikontrolės procedūrą vadovaudamasis taikomais nacionalinės teisės aktais, jog susigrąžintų nepagrįstai sumokėtą mokesčių į valstybės iždą, arba

— nenusprendžia pati grąžinti tos pačios sąskaitos faktūros adresatui mokesčio, kurį jis neteisingai sumokėjo ją išrašiusiam asmeniui ir kurį pastarasis vėliau sumokėjo į valstybės biudžetą.

Vis dėlto šie principai reikalauja, kad jei iš paslaugų teikėjo jų gavėjui neįmanoma arba pernelyg sudėtinga susigrąžinti PVM, ypač teikėjo nemokumo atveju, paslaugų gavėjas turi galėti pateikti prašymą grąžinti tiesiogiai mokesčių institucijai.

(¹) OL C 112, 2018 3 26.

2019 m. balandžio 4 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) sprendimas byloje (Verwaltungsgerichtshof (Austrija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą), inicijuotoje Allianz Vorsorgekasse AG

(Byla C-699/17) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Viešieji pirkimai — Sutarčių sudarymas su profesinio aprūpinimo fondais, administruojančiais profesinio solidarumo įmokas — Sutarčių sudarymas, kai reikalingas darbuotojų arba jų atstovų sutikimas — Direktyva 2014/24/ES — SESV 49 ir 56 straipsniai — Vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principai — Skaidrumo pareiga)

(2019/C 206/12)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Allianz Vorsorgekasse AG

dalyvaujant: Bundestheater-Holding GmbH, Burgtheater GmbH, Wiener Staatsoper GmbH, Volksoper Wien GmbH, ART for ART Theaterservice GmbH, fair-finance Vorsorgekasse AG

Rezoliucinė dalis

SESV 49 ir 56 straipsniai, vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principai bei skaidrumo pareiga turi būti aiškinami taip, kad jie taikytini darbdavio, kuris yra pagal viešąją teisę reglamentuojamas subjektas, ir profesinio aprūpinimo fondo sutarčiai, sudaromai siekiant administruoti ir investuoti įmokas, skirtas finansuoti išėtinėms išmokoms, mokamoms šio darbdavio darbuotojams, nors tokios sutarties sudarymas priklauso ne tik nuo minėto darbdavio valios, jam reikalingas ir darbuotojų arba įmonės tarybos sutikimas.

(¹) OL C 104, 2018 3 19.